

2. РАЗБИРАНЕ НА ПЛОДОНОСНОСТТА

Част 1: СВОБОДА, ПЛОДОВЕ, СИЛА И МЪДРОСТ

A. СВОБОДА

a) Ключови стихове

Ин. 8:36; Гал. 5:1

б) Иисус Христос ни освободи

Преди да сме били в Христа, ние сме били под робството на греха, своето и на Сатана. Поради това робство ние не сме били свободни да служим на Бога. Но сега Христос ни освободи! Отделени от тази свобода, която беше осъществена за нас чрез кръста на Голгота, ние никога не бихме могли да следваме Христа или да изпълним волята на Отца. Странно е, но тази свобода е придобита по парадоксален начин. Това е, защото ние се съединяваме с Христа чрез вярата, че сме освободени от всички тези негативни сили, които ни възпитират да служим на Бога. Когато направим изповедта "Иисус е Господ" (Рим. 10:9), ние се съединяваме с Христа. Това, което изповядаме, е това, с което се свързваме. Ето защо толкова много хора нямат духовна свобода, защото същината на техния живот е нещо друго, а не Христос. Същността на тяхната изповед е само думи, което е предмет на волята, отношенията и действията. Ние изповядваме това, на което позволяваме да има най-голямо значение в нашия живот. Дори нормални и благоприлични дейности са грешни, ако ни разделят от Исусовата свобода. Ако позволим на нещо да доминира в нашия ум и дух, тогава то ще стане изповед на нашия живот и ще ни отнеме свободата, която Отец извоюва за нас в Христа Иисуса.

(Рим. 6:16-18). Тайната на ученичеството е подчинение. Духовно подчинение е не опитвайки се чрез собствени сили да изпълним това, което Бог ни казва, по скоро това е да предадем живота си в Божията ръка и да позволим на Иисус да бъде наш Господ (Гал. 5:1).

Б. ПЛОДОНОСНОСТ

а) Ключови стихове

Ин. 15:16; Мт. 21:43

Рим. 7:4

б) Ние сме избрани да принасяме плод

Свободата от негативните влияния ни освобождава да принасяме плод на Бога (Рим. 7:4). Божията цел, избирайки нас, е нашият живот да бъде продуктивен за Него. Той ни въведе в общение с Неговия Син, така че да изявяваме в живота си същото плодоносие, каквото Иисус имаше в Своя живот. Това е да разберем нашето стоеще в Христа Иисуса и да оценим, какво означава то в нашето всекидневно живееене, за да бъдем способни да принесем плодове на праведност, любов и сила (Ин. 15:5-8).

Липсата на плодоносност се дължи на следния факт - ние сме склонни да живеем един категоризиран живот. Ние сме склонни да поставим етикет на определени неща като духовни и да ги свържем в съзнанието си с растежа и зрялостта като християнски термини. Но в същото време ние оставяме тези области от нашия опит недиагностицирани и неизследвани. Резултатът - ние губим много време и изразходваме енергия за неща, които са маловажни, като не успяваме да разпознаем предизвикателството във всяка сфера от нашия живот. Това не е само голям източник на благословение за другите хора, но е неизмерима награда за нас. Духовната удовлетвореност, спечелена от истинска плодносност, не може да се измери.

в) Пет области на плодоносността

1. Плодоносната душа изявява плодовете на Святия Дух (Гал. 5:22-23).
2. Плодоносен ум (Фил. 4:8-9; Рим. 8:5-8; Еф. 4:22-24).
3. Плодоносност в дела (Кол. 1:10; 1 Пет. 3:10).
4. Плодоносност в дар (1 Пет. 4:10; Рим. 12:4-6).
5. Плодоносност в общението (Евр. 10:24-25; Пс. 133).

В. СИЛА**а) Ключови стихове**

Еф. 1:17-23; Еф. 6:10
Д.А. 1:8; 2 Кор. 4:7

б) Живот в силата на Бога

Нашата свобода не е осъществена за нас само чрез Христа, тя е осъществена в нас чрез силата на Святия Дух. Отец не иска ние да живеем в слабост, но в Неговата сила. Той е дал на наше разположение всичката сила, която Той използва, когато възкреси Иисус от мъртвите (Еф. 1:18-20). Затова ние не вървим, нито действаме сами в ученичеството. Ние разполагаме с цялата жива сила на Бога чрез Неговия Дух (Мт. 28:19-20). Ученичеството може да бъде дефинирано като илюстрация на Божията сила в действие! В живота на мъжете и жените, които не виждат нищо от външната страна на нещата, Бог работи с динамична сила, осъществявайки своите цели чрез живота на тези хора (2 Кор. 4:7). Тази сила, която Бог ни дава чрез Неговия Свети Дух е повече от достатъчна да задоволи всяка нужда, която може да имаме в живота си като християни (2 Пет. 1:3).

в) Пет области, в които ние се нуждаем от сила

1. Сила за нашия вътрешен живот

Ние трябва да приемем дълбоко в нашите сърца и живот потенциала на Бога. Без Неговата сила там няма начин, по който бихме никога отговорили на Божия призив за святост или да бъдем способни да изпълним Неговата воля, която Той иска да ни открие (Еф. 3:16).

2. Сила да свидетелстваме за Иисуса

Като иисусови ученици, ние никога не бихме изпълнили неговата заръка да идем и да правим ученици сред всички народи, отделени от обитаващата в нас сила на Святия Дух. Без тази сила първите ученици щяха да останат зад заключените врати, безсилни и страхливи. Иисус им каза, че когато приемат Святия Дух, ще получат сила (Д.А. 1:8) и така стана. Те обърнаха света за Иисус.

3. Сила да вярваме в Бога

Святият Дух сътворява вяра в нашите сърца. Преди Иисус да се възнесе, Той обеща на учениците си, че друг Утешител ще дойде при тях. Той не ще говори от Себе Си, но ще прогласява Иисус в сърцата им. Чрез вяра в Иисусовото име те ще бъдат способни да осъществяват могъщите дела на Бога, необходими в Царството (Ин.14:12).

4. Сила в дара и служението

Силата на Святия Дух е на разположение на всеки вярващ (1 Кор. 12:7). Като ученици, ние сме призвани да бъдем служители на новозаветната Божия благодат в Иисуса. Ние всички сме призвани да бъдем канали на Божията благодат чрез живота си за другите мъже и жени. Отец не ни е оставил да вършим това със собствени сили, но ни предоставя силата и помощта на Святия Дух във всяко нещо. Той не само осигурява кураж и дръзновение да извършим работата, но и възможности, които се изявяват чрез различните дарби на Святия Дух. Отец ни обучава не само заради нуждите на делото, но и

поради нашите особености като хора. Учениците не са призвани да служат всички по един и същ начин, затова не са ни дадени едни и същи дарби. Дарбите, които имаме от Бога са съобразени точно с нас и с работата, за която сме призвани да работим за Бога.

5. Сила в духовната борба

Всеки вярващ християнин е въвлечен във война. Когато се новораждаме, ние само сменяме позицията. Сатана няма да ни остави да лежим, затова трябва да се подгответим за битка. Борбата е в сърцето на ученичеството, защото ние сме тези, които Бог е изbral да Го представят и да действат в силата на Неговото Царство тук на земята, докато Царството дойде напълно и Иисус Се яви в цялата Си слава.

Г. МЪДРОСТ

а) Ключови стихове

Пр. 4:5; Як. 1:5
 Як. 3:13-18; Пр. 9:10
 1 Кор. 2:6-16

б) Бъдете хора в разбирането

Няма по важна нужда, ако искаме да растем в зрялост, от духовния дар мъдрост. Тя събира всички други дарби в едно и без нея ние зависим от милостта на нашите чувства и от изискванията на хората. Необходима е мъдрост, за да разберем себе си, да разберем нуждите на другите, да разберем волята на Бога. Дарбите на Бога трябва да се използват с мъдрост, за да бъдат действително ефективни, защото сила без мъдрост е опасна в тялото на Христа. Ние се нуждаем от зрялост, чийто източник е мъдростта, за да приложим дарбите на силата правилно (Пр. 4:5-7).

в) Двете страни на мъдростта в Стария Завет

1. Мъдростта е нещо практическо за живота

Бог е Този, Който ни дава знанието, какво да правим в дадена ситуация и как да се справим с живота и всички негови предизвикателства и възможности. Ние имаме само един живот и решенията, които вземаме, и отговорите, които имаме, за обстоятелствата в нашия живот, ще окажат огромно влияние върху това, нашият живот да бъде живян в пълнота и с най-плодоносни резултати (Пр. 4:10-12).

2. Мъдростта е свързана с човешкото разбиране за Бога

Книгите Йов и Еклисиаст отразяват търсенето в човешкия дух на един по-дълбок смисъл на живота и съществуването, но той

не може да бъде разбран, отделен от Божията мъдрост. Отговорът не е в степента на човешкото разбиране, но е дар от Бога.

"Началото на мъдростта е страх от Господа." (Пс. 111:10)

Йов откри тази велика истина, когато се сблъска с целия натиск и травмата на неговите трудности. Накрая той трябва да се изправи лице в лице с факта, че Бог знае всичко, и ако той иска да сподели Божието разбиране за нещата, той трябва да обърне своя живот към Господа (Йов. 28:12-23).

г) Мъдростта в Новия Завет и мъдростта на Христос

Двата аспекта на мъдростта са подчертани в Новия Завет.

1. Яков подчертава първия, когато говори за нуждата да разбираме събитията и обстоятелствата от нашия живот. Ние не можем да живеем в смута на изпитанията и трудностите без духовна мъдрост, в противен случай ще бъдем слепи за факта, че Божията ръка е с нас през тези трудности, правейки ни зрели и изграждайки ни в мъже и жени такива, каквите Той иска ние да сме (Як. 1:5).
2. Павел изтъква втория аспект, когато говори на коринтяните за източника на своето духовно разбиране за Божията дълбока истина (1 Кор. 2:7). Павел продължава, за да ни покаже, че тази мъдрост не намира своя източник в нашата собствена интелигентност или проницателност, но зависи изцяло от работата на Святия Дух. Така е, защото човешкият покварен ум е слуга на своята покварена природа. Когато човек се новороди от силата на Святия Дух, тогава неговият ум е освободен и обновен чрез силата на Божието Слово. Само тогава той е в състояние да възприеме и да разбере духовната истина. Човешката мъдрост го отклони от Бога, вместо да го доведе поблизу до Него (Рим. 1:21-23).

д) Дарът мъдрост

Духовното разбиране е много важно в живота на ученика. Разбирането ни дава това проникновение в Божието Слово, от което се нуждаем, ако искаме да го приложим във всекидневния си живот. Духовното разбиране развива бдителност в обстоятелствата на нашия живот, както и истинско разбиране на нещата. То ни разкрива истинските нужди на другите хора чрез чувствителността на духа, която мъдростта носи. Тя ни показва, как и кога да използваме другите дарби на Духа, с които Бог ни е надарил, за да бъдем плодоносни и полезни, а не аrogантни и отклоняващи вниманието си от същината.

е) Осем неща, които духовната мъдрост носи

1. Ново разбиране за себе си

Правилната представа за себе си е съществено важна за балансираното развитие в живота. Без нея ние сме предмет на илюзиите, които възникват вследствие на грешна представа за себе си, например отрицателно или прекалено високо мнение за себе си. Всеки тип представа е пагубна за нашето правилно развитие в живота и служението. Това, от което се нуждаем, е Божията представа за нас (Рим. 12:3).

2. Разбиране на духовната истина (1 Кор. 2:10-12)

Без дара на мъдрост, не можем да схванем дълбочината на Божиите неща. Духовното разбиране на дълбочината на Божиите неща осигурява съотносително достойнство и зрялост в нашия живот за Бога. Това е духовното разбиране на истината, което ни предпазва от заблуждения и от блъскането на всеки вятър на някаква доктрина.

3. Разбиране на Божията воля

Ние трябва да живеем целия си живот според Божията воля, за да бъдем продуктивни и полезни за Бога. Ние трябва да по-

молим Бог за мъдрост, за да разберем Неговата воля (Кол. 1:9; Еф. 5:15-16; Як. 1:5-8).

4. Разбиране на Писанието

Без дълбоко осмисляне на Божието Слово чрез Писанието, ние не ще развием такова дълбоко разбиране на истината, каквото Отец иска ние да имаме. Ние сме оставени на милостта на толкова много учения и философии на служение днес, които са съвсем непроверени що се отнася до Писанията. Ние трябва да сме способни да оценяваме истината, която Бог ни е дал в Писанията и да я прилагаме в ежедневието (2 Тим. 3:14-17).

5. Разбиране на духовните дарби

Необходима ни е мъдрост, когато се занимаваме с дарбите на сила, защото необучената сила може да доведе до беспорядък в живота на тези, които са от другия край като получатели (1 Кор. 14:20).

6. Разбиране на духовната сила

Ние трябва да сме способни да разпознаваме истината от фалша. Бог е промислил за това чрез източниците на Святия Дух (1 Ин. 4:1; 2 Кор. 12:10). Когато сме близо до Писанията, и мъдрият съвет на благочестиви хора също помага.

7. Разбиране на надеждата, към която сме призвани

Ние трябва да разберем това чрез вяра, за да спечелим настърчението, от което се нуждаем в нашето ходене като вярващи. Така получаваме перспектива в нашия живот, далеч поширока и по-възвишена, от ограничената и понякога трудна перспектива в контекста на ежедневните ни изживявания.

8. Разбиране на знаменията на времето

Ние не трябва да бъдем само наблюдатели на времето, защото дори Иисус не каза, че знае точно, кога ще се върне; само Неговият Небесен Отец знае (Мт. 24:36). Това не означава обаче, че трябва да живеем в незнание и да не обръщаме внимание на събитията около нас като виждаме, че нещата се движат към върховата си точка. Ние трябва да живеем с тази настойчивост

и подготовка, която принадлежи на хората, които осъзнават движението на времената около нас (1 Сол. 5:1-6; Мт. 24:42-44). Ние знаем, че Иисус Христос ще дойде отново и затова трябва да живеем живота си в светлината на този факт.

ж) Въпроси и дискусионни точки

1. Това, което изповядваме чрез всекидневното си живеене, е това, за което се връзваме. Дискутирайте.
2. Какво позволяваш да доминира в твоя ум и дух?
3. Плодоносен ли си за Бога във всяка една област на твоя живот?
4. Проводник ли си на Божията благодат за другите мъже и жени?
5. Илюстрация ли си на Божията сила в действие? Ако не, защо?
6. Защо духовният дар на мъдрост е толкова важен, особено в харизматичните среди?
7. Защо духовните дарби без мъдрост са опасни?
8. Наистина ли страхът от Господа е начало на мъдрост?

з) Обобщение и приложение

1. Иисус Христос ни освободи като вярващи, но ние можем да запазим тази свобода само, ако се съединим с Христа.
2. Бог ни избра като ученици, за да принасяме плодове за Него.
3. Ние имаме на разположение цялата жива сила на Бога чрез Святия Дух.
4. Ние придобиваме мъдрост, когато познаваме Господа. Той е източникът на всичката мъдрост и разбиране, чрез Святия Дух Той желае да ни предаде тази мъдрост.

5. Мъдростта е необходима за нашата духовна зрялост, тя ни помага да служим на Бога плодоносно и ефективно.